

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/59/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109010434
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Dutko
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1109010434.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, predsedom senátu JUDr. Stanislavom Dutkom, a členmi senátu p. Ladislavom Potoczským a p. Ing. Petrom Bónom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.06.2015, v trestnej veci obžalovanej W. A., pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného v čase skutku, takto

rozhodol:

Obžalovaná:

W. A., X. D.,
nar. XX.XX.XXXX/XXX v S.T. K.,
bytom I., M. ul. č. XX

uznáva sa za vinnú, že

v období od 10.01.1997 do 30.6.1999 v I. na X. ul. č. X v sídle Fakultnej nemocnice s poliklinikou X., ako vedúca mzdového oddelenia z bežného bankového účtu E. X. číslo XXX-XXX/XXXX, vedeného vo VÚB, postupne, po rôznych finančných čiastkách neoprávnene poukázala na svoje osobné účty vedené na jej meno v Tatra banke na čísla účtov XXXXXXXXXXXX/1100 celkovej sumy 71.478,- Sk a číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX celkove sumu 1.906.613,- Sk, v Hypo-Bank Slovakia na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX celkovo sumu 962.553,- Sk, v HVB Bank, na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX celkovo sumu 862.553,- Sk, predtým vedeného v Bank Austria pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorých odviedla celkove sumu 521.108,- Sk, pričom v účtovníctve L. I. jednotlivé platby obžalovaná vykazovala ako odvody do zdravotných poisťovní a to do Prvej východoslovenskej ZP, ZP Mediapharma, ZP Sidéria, ZP Istota, ZP Sidéria - Istota, hoci v skutočnosti tieto paty neboli realizované, čím pre poškodenú L. I. spôsobila škodu v celkovej výške najmenej 4.952.325,- Sk (164.387,07 €),

t e d a

prisvojila si cudziu vec ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu

č í m s p á c h a l a

trestný čin sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 248 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006 s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanú zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň súd zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanej skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5, sp. zn. 2T 37/2013 zo dňa 2.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.9.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanú zaväzuje k náhrade škody poškodenému Q. E. I., Z.F. X, XXX XX I., právneho nástupcu L. I., vo výške 164.387,07 €.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava 1 na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchmi obž. W. A., vyslúchol tiež zástupkyňu poškodeného JUDr. W. A.Y., tiež vyslúchol svedkov W. Š., Ing. L. B., K. S., JUDr. A. L., JUDr. O. Ď., O. P., Ing. D. D., A. A., O. K., MUDr. Z. G., znalca JUDr. Ing. K. Č., oboznámil obsah spisového materiálu vrátane lekárskeho správ o zdravotnom stave obžalovanej a predchádzajúcich odsúdení obžalovanej, na základe takto vykonaného dokazovania rozhodol rovnako, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Dokazovanie v predmetnej veci bolo komplikované lekárskeho správami o pretrvávajúcej práceneschopnosti obžalovanej, ktorá sa nedostavovala na hlavné pojednávanie viac než jeden rok. Následne súd pribral do konania zdravotnícku organizáciu na posúdenie zdravotného stavu obžalovanej a jej možnosti zúčastňovať sa hlavného pojednávania. Až po vypracovaní znaleckého posudku vo vzťahu k možnosti účasti obžalovanej na hlavných pojednávaniach obžalovaná sa začala riadne dostavovať na hlavné pojednávanie. Podľa znaleckého posudku totiž jej zdravotné ťažkosti spočívajú hlavne v nadváhe a fajčení, ako aj zanedbaní rehabilitácie a záverom, že obžalovaná sa z hľadiska zdravotného stavu môže zúčastňovať pojednávania súdu.

Následne bolo zistené, že zvolený obhajca obžalovanej Dr. Almáši má pozastavenú advokátsku prax, čo nebolo ani obžalovanou, ani obhajcom súdu oznámené, súd teda z procesných dôvodov vykonal už vykonané dokazovanie opakovane, aby predišiel možným námietkam neprocesnosti vykonaných dôkazov. Dokazovanie tak bolo vykonané po dosť dlhej dobe, k čomu ale podľa súdu výrazne prispela procesnými obštrukciami obžalovaná s obhajobou.

Obžalovaná W. A. po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. prehlásila, že zo žalovaného skutku sa cíti byť nevinná.

Obžalovaná W. A. na hlavnom pojednávaní pred súdom dňa 28.9.2012 uviedla, že vypovedať chce a bude odpovedať na otázky prokurátora, následne pri opakovanej výpovedi dňa 19.3.2013 využila svoje právo a odmietla vypovedať, súd teda jej výpovede z prípravného konania i z konania pred súdom prečítal postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. .

Na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, na otázky prokurátora, ako to bolo s vkladnými knižkami, ktoré boli na meno obžalovanej a na ktoré vkladné knižky boli poukazované neoprávnené platby E. X. odpovedala, že ona vkladné knižky, na ktoré boli posielané peniaze poškodeného, ktoré predstavujú spôsobenú škodu v Tatra Banke nemala, ona ich iba otvorila, ale kto ich vyberal to musí uviesť znalec. Vkladné knižky boli chránené heslom. Neznáma osoba podľa obžalovanej poznala číslo vkladnej knižky, heslo a mala túto vkladnú knižku fyzicky k dispozícii, bol to námestník Ing. M..

Na otázku prokurátora, aký bol dôvod toho, že Ing. M. mal k dispozícii vkladnú knižku obžalovanej i jej manžela obžalovaná uviedla, že Ing. M. bol veľmi dobrý človek, čo sa týka špitálu, tomuto chcel pomôcť, dával peniaze na jednotlivé oddelenia, na zakúpenie počítačov, ani on sa ale pritom neobohatil. Obžalovaná len založila vkladnú knižku, ktorú odovzdala Ing. M., ktorý potom vyberal peniaze, ale peniaze mohol vyberať aj niekto iný, aj keď vkladná knižka bola na meno obžalovanej.

Obžalovaná vypisovala platobné príkazy a Ing. M. ť. to schvaľoval. Musel to schváliť. Obžalovaná nemala podpisové právo.

Podľa obžalovanej mali jednotlivé referentky, ktoré mali prístup do programu VEMA obmedzené prístupové práva, na tú časť pracovnej náplne, s ktorou pracovali, iba samotná obžalovaná mala prístupové práva za celé oddelenie.

Obžalovaná nosila platby za poisťné do poisťovne Sideria. Ale niekto na to prišiel, že sa do Sidérie neodváždzalo, lebo tam bola nula, že sa to tam nosilo osobne, na to prišiel Ing. M.. Všetka pošta chodila cez Ing. M..

Pokyn na odvádzanie hotovosti do poisťovne Sideria dal Ing. M., obžalovaná je len človek, ktorý chápal situáciu nemocnice, ani Ing. M. ani obžalovaná z tých peňazí nič nemali.

Na otázku prokurátora, či vie menovať čo sa kedy kúpilo pre nemocnicu Ružinov z peňazí, ktoré ona poslala na svoj účet obžalovaná nevedela uviesť nič.

Zástupkyňa poškodeného JUDr. W. A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený nemá k dispozícii písomnosti iné ako sú písomnosti ktoré sú založené v spisovom materiály vo vzťahu k prejednávanej veci. Nemocnica nedisponuje ministerským protokolom o vykonanej kontrole, tak ako už bolo uvedené v písomnom vyjadrení. Zástupkyňa poškodeného sa nevedela vyjadriť k prejednávanej veci, v dobe skutku v nemocnici nepracovala.

Svedkyňa W. Š. na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedla, že obžalovanú pozná, bola jej priamou nadriadenou v zamestnaní keď svedkyňa pracovala v E. X. ako mzdová účtovníčka.

Čo sa týka konkrétneho výkonu práce, môže uviesť, len to, že žiadna z účtovníčiek nemala prístup do všetkých častí počítačového programu VEMA, ktorý používali, toto mala výlučne pani A.. Ako účtovníčky nemohli mať ani priamy styk s bankami, toto mala taktiež výlučne len pani A., ktorá robila rekapitulácie a závery a tiež odvody do poisťovní. Čísla účtov na odvody vypisovala obžalovaná.

Svedkyňa sa nevedela vyjadriť o vzťahoch Ing. M. a obžalovanej, nemala vedomosť, že by Ing. M. kúpil niečo pre nemocnicu alebo jednotlivé oddelenia.

Čo sa týka prejednávanej veci, pani Dr. L. podávala trestné oznámenie po tom čo sa zistili tieto problémy. Ony robili internú kontrolu, informatici dali na CD nosičoch údaje zo systému podľa, ktorých E. vykonávala styk s bankami, účtovníčky si z tých nosičov údaje vytlačili a mechanicky kontrolovali tieto údaje. Našli pri tom duplicitné účty, na ktoré boli posielané peniaze dvakrát, aj viackrát, teda duplicitne, niektoré účty identifikovať vedeli, v niektorých prípadoch išlo o účty manželov, ale účty, ktoré nevedeli identifikovať, to všetko nahlásili vedeniu. Či bolo trestné oznámenie podané predtým alebo až potom na základe kontroly, to sa nevie vyjadriť. Účty zdravotných poisťovní, ktoré boli v systéme nekontrolovali, lebo nevedeli koľko peňazí malo na tieto účty ísť.

Na otázku, či má vedomosť o tom, že by obžalovaná mala do poisťovní nosiť peniaze v hotovosti svedkyňa uviedla, že to počula až neskôr ale nosenie peňazí v hotovosti povolené nebolo.

Prevodné príkazy vypisovala pani A. a podpisoval to pán M. alebo niekto z vedenia svedkyňa nevedela povedať, kto to kontroloval a či to kontroloval.

Svedok Ing. L. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v E. X. pracoval od roku 1995 až do roku 2003 vo funkcii námestníka riaditeľa pre ekonomiku a prevádzku. Jeho náplňou práce bol hlavne styk s poisťovňami, platby, pretože v tej dobe bolo cca 10 poisťovní a obrovské množstvo platieb. Čo sa týka obžalovanej, táto pracovala ako vedúca na odbore miezd, jej priamou nadriadenou bola JUDr. L. a ďalším nadriadeným, aj pani L., bol Ing. M., ako námestník pre veci personálne, právne a mzdové. Čo sa konkrétne stalo, aké boli problémy v nemocnici s obžalovanou, vie len z toho, že v nemocnici bol nariadený odborný audit, ktorý nariadil vtedajší riaditeľ nemocnice pán Dr. Z. G.. Na základe čoho bol ten audit nariadený, to nevie, tieto informácie nemal, a ani sa to nedozvedel. Po vykonaní auditu sa len hovorilo, že z nemocnice odišli 4.000.000,-korún. Čo ale konkrétne a ako to nevie.

Na otázku prokurátora, či niekedy podpisoval hromadné prevodné príkazy, ktoré odchádzali z nemocnice bankám, či mal možnosť fyzicky skontrolovať správnosť týchto prevodných príkazov a jednotlivých úhrad, toto platilo aj na Ing. M., ktorý dostával tie isté podklady, svedok uviedol, že je možné, že na niektorých prevodných príkazoch bol jeho podpis, ale môže uviesť to, že bolo absolútne nemožné fyzicky skontrolovať správnosť týchto prevodných príkazov a položiek, išlo o obrovské množstvo položiek. Okrem toho tieto príkazy boli predkladané tak zamestnancami, museli prejsť cez vedúcu - obžalovanú, jej nadriadenú Dr. L. a samozrejme aj Ing. M.. Ing. M. nemal možnosť kontrolovať správnosť jednotlivých položiek, to bolo nemožné.

Na otázku, či bolo prípustné alebo možné, že by obžalovaná, alebo iná osoba v jej postavení, nosila osobne peniaze v hotovosti do pokladní jednotlivých poisťovní svedok uviedol že nie, bol vyslovene iba bankový styk.

Svedok nemal dojem, že by vzťahy Ing. M. s obžalovanou boli nejakým spôsobom mimoriadne, čo sa týka zmeny jeho správania, po nariadení auditu sa zdal byť nejaký nervózny, ale to by bol asi každý, keď má kontrolu. O výsledku auditu informovali riaditeľa, následne, bol posilnený odbor kontroly.

Na otázku obhajoby, kto a kedy zakázal nosiť osobne finančnú hotovosť ako platby, svedok uviedol, že vo vnútorných predpisoch nemocnice takáto činnosť povolená nebola, bol povolený len bankový prevod. Či to niekto výslovne zakazoval to nevie, lebo to nebolo povolené.

Obžalovaná nastúpila do nemocnice ešte pred svedkom, povinnosťou každého zamestnanca je dodržiavať zákony a vnútorné predpisy nemocnice. Jej popis práce ale svedok nevidel. Dodržiavanie zákonov a vnútorných predpisov je základnou axiómou každého zamestnanca.

Svedkyňa K. S., na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedla, že v NsP X. pracovala na oddelení práce a miezd.

Obžalovaná bola vedúca mzdového oddelenia. Všetky tri oddelenia používali program VEMA. Každé oddelenie malo svoje vlastné formuláre, vzájomne do časti programu vstupovať nemohli. Prístup do celého programu VEMA a mohla s ním disponovať pani A., vedúca oddelenia, ktorá spracúvala mzdy komplexne za celú nemocnicu. So súhlasom alebo bez súhlasu pani A. nemohol vstupovať do tohto programu niekto iný ani s ním disponovať. Každá pracovníčka mala svoje vlastné heslo, pod ktorým vstúpila do programu a len do tých formulárov, ku ktorým mala prístup.

Na otázku prokurátora, keď mala obžalovaná dovolenku, alebo bola PN alebo musela niekam odbehnúť, kto za ňu spracovával jej agendu svedkyňa uviedla, že nepamätá si, že by taká situácia niekedy nastala, keď tam bola pani A..

Za celú organizáciu výpočty vykonávala pani A., teda že všetky tieto operácie vykonávala obžalovaná. Vedúcim bol pán P. a námestníkom, ktorému podliehali všetky tri oddelenia bol Ing. M.. Teraz nevedela povedať aké boli vtedy ich kompetencie, ale Ing. M. určite mal kontrolovať.

Svedok JUDr. O. Ď. na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedol, že v rokoch 1997-1999 pracoval na právnom oddelení Nemocnice Ružinov.

Podával za nemocnicu tr. oznámenie na obžalovanú, právne oddelenie s touto vecou priamo do styku neprišlo, svedok len podával trestné oznámenie na základe zistení vedenia nemocnice. Obžalovaná mala vytvárať tzv. čierne duše pri náhradnej vojenskej službe. Mala odvádzať peniaze a tieto si mala ponechať. Vtedy sa hovorilo, že peniaze mali ísť na účet obžalovanej, aj na nejaké iné číslo účtu pána M. a vie aj o liste, ktorý pred svojou samovraždou mal napísať pán M. a svojej rodine sa zdôveriť, že on s tým nič nemal, že ho podrazila táto obžalovaná a pán P. z mzdového, teda vedúci mzdového oddelenia. Vo vzťahu k mŕtvym dušiam, po zistení mŕtvych duší vedenie muselo mať iných právnikov, právne oddelenie nemocnice to nerobilo.

Na otázku prokurátora, na základe čoho uviedol výšku škody 4.952.325,- Sk, svedok uviedol, že bol robený nejaký audit, ale určite to bolo na podklade údajov mzdového oddelenia.

O skutku sa dozvedel od vtedajšej nadriadenej Dr. L. A., ktorá bola vtedajšou nadriadenu. Dr. L. svedkovi povedala, či vie o tom, že obžalovaná falšovala tie mzdové listiny, a že má nejaké finančné resty voči nemocnici.

Čo sa týka Ing. M., ten bol v celej tejto veci v asi takom stave, že nerobil žiadne opatrenia, len sedel v kancelárii a počúval čo kto rozpráva, či náhodou nebude spomenutý aj on, a či nebude do toho zatiahnutý. Čo sa týka toho listu na rozlúčku, z toho vyplývalo, že o tejto záležitosti nemal mať vedomosť, že bol podrazený tak obžalovanou ako aj P., ale podľa svedka o tom práve on vedieť mohol.

Svedkyňa A. A., na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedla, že v tej dobe pracovala v zdravotnej poisťovni Sidéria vo funkcii kontrolórka odvodu poistného. Pri kontrole bolo zistené, že aj NSP X. je medzi ostatnými neplatičmi, kde vyskočil nedoplatok poistného za dva roky. Kontaktovала ružinovskú nemocnicu, predstavila sa pani A. ako mzdová účtovníčka, dohodli sa, došla na pobočku, doniesla zostavy, skontrolovali poistencov, odvody a zaplatila priamo do pokladne okolo 60.000,- Sk. Potom následne za poistencov mesačne platila Sidérii do pokladne. Mesačne to bola minimálna suma asi za štyroch ľudí.

Svedok O. K., dodávateľ programu VEMA u poškodeného, na otázku obžalovanej týkajúcu sa „rozbitia dátového prostredia“ uviedol, že sa nevie k tejto otázke vyjadriť. Nevie ako sa môže rozbiť dátové prostredie.

Obžalovaná nato uviedla, že keď prišla z dovolenky tak svedok povedal, že sa rozbilo dátové prostredie, že sa nebudú dať vyplatiť výplaty.

Svedok sa k takémuto tvrdeniu obžalovanej vyjadriť nevedel s tým, že software sa nedá rozbiť,

Na otázku predsedu senátu svedok uviedol, že je bývalým riaditeľom spoločnosti Vema. Program Vema beží v asi 2700 organizáciách. Ide o program, ktorý nie je možné rozbiť ani nejako z vnútra rozložiť, keďže je kompaktný a poskytuje iba výstupy z dát v tlačovej forme. V programe Vema po uzávierke výplat sa už uzavreté súbory nedajú editovať, teda otvárať, teda do týchto súborov ani vstupovať, ani z vonku, ani z vnútra nie. To sú kódované súbory. Z uzavretej závierky sa už nemá čo a ako stratiť, to ide do archívu, je to archivované a tento výstup zostáva v archíve. Tam nie je čo stratiť. Je iba na zákazníkovi kde ten archív je.

Tretina ľudí na Slovensku dostáva výplaty podľa tohto softwaru a nikdy sa nič nestratilo.

Svedok MUDr. Z. G. na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedol, že od roku 1997 až do 30.6.1999 pracoval v NsP X., ako riaditeľ nemocnice a pracovnú náplň mal ako riaditeľ nemocnice. Pani A. pozná, prijímal ju sám do zamestnania, vykonávala funkciu vedúcej mzdovej učtárne v dobe 1997 - 1999. Jej priamym nadriadeným bol vedúci odboru pán P., a taktiež pán Ing. M. ako námestník. Pán Ing. M. ako námestník mal zodpovednosť za oddelenie PaM, právne oddelenie, informatiku, mal aj pridružené oddelenia, ktoré už s odstupom času nevie presne definovať, čo sa týka jeho osobných problémov, tieto nesúvisia s osobou obžalovanej.

K platbám pre poisťovne svedok uviedol, že v princípe platby nemocnice prebiehajú z účtu na účet. Čo sa týka nákupov cez pokladňu, tieto nákupy museli byť presne zadefinované a museli byť do určitej výšky. Rozhodne k tomu musel byť predpis.

V zmysle vnútorných predpisov by to nemalo byť možné, aby si obžalovaná mohla poslať nejakú platbu na svoj účet, ale či sa to fakticky stalo, to nevie. Nemalo by to byť možné práve preto, že existoval určitý kompetenčný poriadok, ktorý od určitej sumy vyžadoval podpis dvoch osôb, ale či k niečomu takému došlo, lebo sa nevie vyjadriť, či mohol alebo nemohol byť napr. druhý podpis sfaľšovaný. Žiaden signál o porušovaní predpisov ako riaditeľ nemal, pri tom v nemocnici zriadil 3-stupňovú kontrolu, kde prvým stupňom bola pani A., druhým stupňom bol vedúci odboru a tretím stupňom - námestník, okrem toho mali zriadené oddelenie vnútornej kontroly, to robilo kontrolu každoročne, a tiež tesne pred preverením tejto nešťastnej záležitosti mali hĺbkovú ministerskú kontrolu, ktorá taktiež nič nezistila, teda dopadla dobre - pozitívne.

Na otázku prokurátora, či má vedomosť o tom, že by Ing. M. niečo kúpil pre nemocnicu z vlastných peňazí svedok uviedol že nie, takéto niečo nie je možné, pretože by muselo ísť o sponzorskú zmluvu alebo darovaciu zmluvu, pričom každú zmluvu by musel podpísať on osobne. Tam museli byť štyri podpisy, takže o tom by určite musel vedieť, avšak vedomosť nemám. Čo sa týka drobnejších predmetov alebo predmetov väčšej hodnoty všetky by museli prejsť skladom, teda systémom, ktorý označil. O tom však vedomosť nemá.

Svedok K. K., na hlavnom pojednávaní uviedol, že v dobe skutku pracoval v nemocnici na pozícii informačného správcu pre úsek práce a miezd, pre správu tohto softwaru, mal na starosti software, nemal zodpovednosť za tie údaje, ktoré sa tam nahadzovali. Vykonávala tam audit nejaká firma ešte pokiaľ tam pracoval, potom svedka odvolali z tejto funkcie. Svedok výpoveď hneď po audite, bola vtedy 2-mesačná výpovedná lehota, mohlo to byť v roku 2000. Každý mesiac podľa svojej pracovnej náplne svedok aktivoval dáta, ktoré boli spracované mesačne, tieto dáta boli uložené v jeho počítači každý mesiac. Keď odišiel z nemocnice, počítač riadne odovzdal.

Na oddelení informatiky nemocnice pracoval dva roky, približne do roku 2000. Jeho nadriadenou bola Ing. S., on mal funkciu nejaký informačno-technický správca softwaru práce a miezd a náplňou práce bolo zabezpečiť technicky softwarovo vytlačenie zostáv, inštalovať nové aktualizácie počítačového programu, archivovať dáta a po dohode s vecným správcom softwaru, p. A., aj zabezpečiť výpočet a vytlačenie celých zostáv.

Vyššie právomoci na vstup do systému ako svedok mala p. A., za správu systému zodpovedal dodávateľ systému, ktorým bola firma Vema Brno, pobočka Bratislava. Svedok nemohol meniť údaje, ktoré do systému zadala pani A..

Svedkyňa Ing. D. D., na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedla, že v NsP X. pracovala od mája - júna 1998 do mája 2000 vo funkcii vedúcej odboru personálnej práce a miezd. Mala tri podriadené oddelenia, pani A. bola vedúcou mzdového oddelenia, oddelenia, PaM bolo bez vedúceho a v ďalšom oddelení bola pani A..

Nadriadeným svedkyne bol Ing. M. a ten zase podliehal riaditeľovi. Keď svedkyňa nastúpila pracovať, pani A. v tej dobe v nemocnici už pracovala na mzdovom oddelení, v nemocnici sa pracovalo s programom Vema a do tohto programu mala prístup len pani A. a pracovníčky z jej oddelenia, plus asi jeden pán z výpočtového, pán K., ktorý bol osobou na ktorého sa obracala keď mala problémy s prístupom do programu Vema a so zistenými nedostatkami.

On pracoval na informatike NSP Ružinov .

Svedkyňa, ako priama nadriadená pani A. nemala prístup do programu Vema na úrovni obžalovanej, aj napriek tomu, že žiadala o tento prístup. Pani A. svedkyňi prístup nikdy neumožnila s tým, že údaje v ňom sú tajné, aj keď svedkyňa samozrejme tento prístup vyžadovala. Ten prístup v podstate ani nikdy nemala, lebo keď preberali tie účty po pani A. tú prácu robili jej pracovníčky a niekto z vonku a svedkyňa to len dozorovala a vtedy sa k tým problémom zistila ešte aj poisťovňa Sidéria.

Svedkyňa vo vzťahu k pani A. zistila viaceré nedostatky keď žiadala od nej vysvetlenie tých nedostatkov pri účtovaní, obžalovaná ich síce vysvetľovala a toto vysvetlenie by bolo pre lajka postačujúce, ale keďže svedkyňa robila predtým priamo na tvorbe počítačového programu, vedela veľmi dobre, že tie jej vysvetlenia jednoducho neobstoja.

Keď sa informovala u nadriadených, bola šokovaná z postoja vedenia nemocnice, keďže pani A. vo svojej práci obchádzala aj nadriadeného Ing. M. a vybavovala veci s riaditeľom nemocnice pánom G.. Oni neboli informovaní ani o nadčasoch ani o odmenách. To išlo priamo od pána riaditeľa pani A. s tým, že priamy pokyn riaditeľa išiel pre svedkyňu a týkal sa A. a niektorých iných pracovníkov. Išlo o neskutočne priateľské vzťahy a svedkyňa nikdy nezažila, že by mzdová účtovníčka si mohla k vedeniu nemocnice dovoliť to čo si dovoľila pani A.Á..

Tam to bolo všetko pospľietané, pán B. ako ekonomický námestník mal byť dobrý priateľ svata pani A., svedkyňa ako nová sa v tom neorientovala. Z nemocnice odišla preto, lebo pán riaditeľ ju donútil podať výpoveď. Riaditeľ G. osobne povedal, že si želá, aby z nemocnice odišla.

Čo sa týka zistených problémov, tak zo začiatku ako prvú vec po nástupe skontrolovala doterajšie kontroly, ktoré boli úplne bezproblémové, boli tam zanedbateľné veci, bežné omyly. Neskôr ale pani A. vyslovene robila problémy s informáciami. Prvý problém vznikol keď mali vnútro podnikovú kontrolu miezd, došiel kontrolór, ktorého meno si už nepamätá, bol tam problém s výplatou vojakov, ktorí boli civilkari, svedkyňa povedala že to nepodpíše kým si to overí v čom sa stala chyba. To si začala overovať, pri overovaní boli problémy oslovila jedného vojaka, ktorý sa volal A., prostredníctvom manžela a ten vojak potvrdil, že od pani A. dostal 5.000,- Sk, s tým, že mu ich dala pani A., že ich mala v pokladni navyše. On to potvrdil a svedkyňa mala dokonca so sebou jeho čestné prehlásenie z 27.5.1999 od toho pána A., zostalo z tých dokladov, a taktiež výpis z účtu pána A. vo VÚB, ktorý taktiež poskytol a kde dostal od nemocnice X. 3.050,- Sk. V skutočnosti na páske bola suma okolo 7.000,- Sk a zvyšok tej sumy išiel do tej druhej banky, Tatra banka.

Svedkyňa doložila originál čestného prehlásenia A. A., nar. 25.1.1973 datovaný dňom 27.5.1999 a tiež fotokópiu účtu A. A. VÚB datovaný dňom 27.4.1999, z ktorého vyplýva, že na účet bola zaslaná suma 3.050,- Sk z nemocnice Ružinov, svedkyňa k tomu vysvetlila, že to ide o zvyšok sumy, ktorej jedna časť bola poslaná do Tatra banky a čestné prehlásenie sa vzťahuje k v zvyšku tej sumy 5.000,- Sk, ktorý pán A. dostal od obž. A..

To sa nezhodovalo s vyjadrením pani A., ktorá tvrdila pravý opak. Na základe toho, svedkyňa žiadala vedenie o kontrolu zrážkových súborov, hlavne prevody na bankové výpisy a vnútorný audit.

O výsledku kontroly už informovaná nebola, musela odísť, resp. ešte tam bola ale ju už nikto neinformoval.

Popri tom audite sa zisťovali ďalšie vážne problémy, ale svedkyňu už ďalej k výsledkom auditu neprizýval nikto. Boli veľké problémy s poisťovňou Sidéria, kde bol riaditeľom pán B. a pán B. riaditeľ Sidéria, bol bratom pána B., ktorý bol námestníkom pre ekonomiku. Dozvedela sa totiž, že do poisťovne Sidéria mala obž. A. doniesť nejaké peniaze v hotovosti za zamestnancov nemocnice a to si už absolútne nedokázala predstaviť, že by za štátnu organizáciu niekto nosil peniaze v hotovosti do poisťovne. Taktiež sa dozvedela, že v poisťovni Sidéria mal byť účet, na ktorý mali ísť peniaze. To našli v dokladoch v kancelárii pani A. a zistili to na základe toho, že sa ozývali zamestnanci, že sú v inej poisťovni, že na výplatnej páske majú inú poisťovňu, než v akej boli. Svedkyňa teda obvolala poisťovne, zistila, že účet, ktorý mal patriť Sidérii, a na ktorý boli poukazované peniaze, Sidérii v skutočnosti nepatrí. Nezistili komu

patril, nemali ani právo to zisťovať, len tam pozastavili platby. Potom sa neskôr dozvedela, že pani A. mala do Sidérie nosiť hotovosť, to len začula a ako už uviedla, bolo to niečo neskutočné.

Svedkyňa po svojom odchode nakoniec ešte aj predtým už nemala prístup prakticky k ničomu a keď počas svojho výsluchu pred vyšetrovateľom hovorila o týchto problémoch a pýtala sa, že ako je možné, že bola zavolaná po 8 rokoch, vyšetrovateľ povedal, že on je už nevie koľký v poradí vyšetrovateľ, ukázal kvantum spisov a povedal, že ani nevie koľko z toho už chýba. Čo sa svedkyne týka, potom už k NsP žiaden vzťah nemala, bola prinútená rozviazať pracovný pomer. Po smrti Ing. M. bola PN a keď sa vrátila do zamestnania mala prázdnu kanceláriu a pani L.Á. oznámila, že pán riaditeľ si želá, aby dala výpoveď. Navštívila pána riaditeľa a on to povedal aj osobne.

Na otázku prokurátora, kto vypisoval platobné príkazy a kto mal podpisovať právo svedkyňa uviedla, že podpisové právo mal Ing. M. a určite príkazy vypisovala pani A..

Na otázku či vie, že by niekto informoval Ing. M.Q., že sa nosia peniaze do Sidérie osobne svedkyňa uviedla, že o tom ani nevedel. Toto fungovalo tak, že za zamestnancov nemocnica, ktorá bola v platobnej neschopnosti peniaze odvádzala, ale za zamestnávateľa nie. /Išlo o dve odlišné položky, odvody za zamestnancov boli sankcionovateľné a ľahko definovateľné/. O tom rozhodoval priamo riaditeľ. Nevie o tom, že by Ing. M. sám zo svojich peňazí a z vlastnej iniciatívy kupoval nejaké zariadenia alebo vybavenie nemocnice, nevie z akého dôvodu by to robil, nerozumie tomu.

Z reči kolegýň počula, že si obžalovaná polepšila. Z vlastnej skúsenosti uviedla perličku, že keďže obžalovaná chodila z nemocnice taxíkom, na otázku jej tvrdila, že to preto, lebo obžalovanej manžel má leteckú spoločnosť v Rakúsku a že si to môže dovoliť a on to dá do svojho účtovníctva.

Na otázku obhajoby svedkyňa uviedla, že bol prinútený odísť pán M.. To čo sa stalo, bolo to, že pán M. svedkyňu osobne povedal, po tom, čo boli výsledky kontroly, o ktorých ani svedkyňa ani pán M., aspoň to tvrdil, neboli informovaní, že mu riaditeľ nemocnice, pán Horváth povedal, aby si čerpal dovolenku, asi dva dni na to, s ním znovu hovorila, resp. pán M. svedkyňu zastavil a povedal, že riaditeľ mu oznámil, že si má podať výpoveď. A ešte povedal aj to, aby mu verila, že s tým nemá nič spoločné, že v tom nemá prsty v tých podvodoch. Svedkyňa ho totiž žiadala, aby neodchádzal, aby nedával výpoveď, že tam zostane sama a že sa nebude mať možnosť obhájiť ale on to bohužiaľ psychicky nezvládol, spáchal samovraždu.

Svedkyňa JUDr. A. L., na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedla, že pracovala ako vedúca organizačne právneho odboru od 1.1.1991. Kedy nastúpila p. A., to nevie, ale určite až po svedkyňu. S obžalovanou neboli žiadnym spôsobom organizačne prepojené. Organizačno - právny odbor podliehal priamo riaditeľovi a mzdový úsek, na ktorom pracovala p. A. podliehal personálnemu námestníkovi. Dokonca p. A. ako vedúca jedného z oddelení podliehala ešte vedúcemu odboru, v tej dobe to mohol byť p. P.. S pani A. teda nijakým spôsobom nemohla prísť do styku pracovne, jedine ak by sa náhodou na vedení preberali nejaké záležitosti ohľadom pani A., prípadne ak niekedy nejaké veci konzultovala, ale to sa nejednalo o financie.

Čo sa týka disponovania s finančnými prostriedkami, to bola náplň mzdového dodelenia, ale určite nemohla disponovať sama a určite to bolo na základe Všeobecne platných predpisov a vnútorných predpisov. Mala dvoch nadriadených, ktorí ju riadili a usmerňovali, teda mali. Mali tak robiť, aj ju kontrolovať. V nemocnici mali odbor kontroly a kontroly sa vykonávali podľa plánu alebo keď vedenie rozhodlo, že sa má niekde vykonať kontrola.

Kontroly zo strany ministerstva väčšinou boli zamerané na zdravotnú starostlivosť. Obžalovaná. A. mala dvoch nadriadených a ako sa hovorí, kto riadi, ten aj kontroluje, ale svedkyňa nevedela, či oni nejaké kontroly vykonali a či je o tom nejaký záznam.

Svedkyňa z nemocnice odchádzala v roku 2004 a agendu odovzdala zástupkyňu kontrolného oddelenia. Čo sa týka tejto prejednávanej veci, všetko odovzdávali vyšetrovateľom. Spolupráca s vyšetrovateľom bola taká, že prechádzali všetky účty všetkých zamestnancov a kde boli nezrovnalosti, to všetko protokolárne odovzdali. Teda vyšetrovateľ mal to isté čo nemocnica.

Čo sa týka pani A., tak spisový materiál v jej veci odovzdala oddeleniu Vnútornej kontroly, proti podpisu.

Svedkyňa PhDr. Y. A., na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedla, že je zamestnankyňa FNŠP, UNB Bratislava, to je teraz Univerzitná nemocnica Bratislava, teda právny nástupca FNŠP X., v v inkriminovanej dobe pracovala ako vedúca personálneho oddelenia. Ing. M. ako námestník zastrešoval aj oblasť personálnu, aj oblasť mzdovú a odmenovú. v nemocnici fungoval účtovný program VEMA. Každý mal v rámci programu svoje kompetencie a zároveň boli jednotlivé úseky zablokované tak, aby sa z jedného úseku nemohli dostať do druhého úseku. Všetky úkony personálneho oddelenia boli

odobrované Ing. M., ktorý bol námestníkom, predtým než išli riaditeľovi. Svedkyňa nemala vedomosť o tom, či Ing. M. aj fyzicky kontroloval to, čo mu bolo predkladané na podpis.

Svedkyňa JUDr. W. O., na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedla, že začala pracovať vo FNsP Bratislava od 1.2.2005 ako právnička. FNsP, keď vznikla táto organizácia zlúčením, do 14.1.2013, predtým s pracovala v iných organizáciách, napr. IDC Holding a tiež v odboroch. Obžalovanú nepozná, Meno Ing. M. jej nič nehovorí, organizáciu ako právnička zastupovala pred súdom, kde ale obžalovaná aj tak nedošla.

Na hlavnom pojednávaní pred súdom bol opakovane vyslúchnutý znalec JUDr. Ing. K. Č., ktorý v tejto veci vypracovával znalecký posudok k jednotlivým účtom, ktoré sú predmetom tohto konania, následne tento znalecký posudok prepracoval a doplnil a taktiež znížil škodu o sumu v ňom uvedenú.

Znalecký posudok mali strany v konaní i súd pri výpovedi znalca k dispozícii, tento znalecký posudok bol citovaný a boli namietané viaceré jeho položky, ktoré znalec osobne vysvetľoval.

Znalec následne uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava záverov znaleckého posudku, ktorý v predmetnej veci podal, išlo o znalecký posudok č. 02/2005 z toho istého roku.

Následne obhajcom obžalovanej bol postup znalca pri vypracúvaní posudku napadnutý, na žiadosť prokuratúry i vyšetrovateľa bol spracovaný dodatok k znaleckému posudku, ktorý je označený 09/2008 a potrebu vypracovania dodatku vysvetlil znalec tým, že v roku 2005 nemal od nemocnice potrebné všetky relevantné doklady, ktoré sa ale podarilo získať a pri vypracovaní dodatku znaleckého posudku už potrebné doklady z nemocnice mal. Preto aj upravil výšku škody na sumu 5 225 985,- Sk, čo zodpovedá strane 23 dodatku a postup pri tomto určení je obsahom tabuľky číslo 2 tohto dodatku keď je konštatované, že na účet vedený vo VÚB na meno A. A. bola prevedená suma celkovo 273.660,- Sk. Znalec tiež potvrdil teda závery svojho posudku a zároveň odkázal na stranu 23 dodatku a taktiež záver tohto dodatku na strane 29, keď na otázku o opätovnom posúdení finančných operácií dal odpoveď na výšku finančných operácií čiastkou 5 225 985,- Sk a na otázku č. 2 k určeniu výšky škody v NsP X. zavinennej účtovnými operáciami W. A. vo všetky 4 952 325,- Sk.

Obhajca po podaní prvého znaleckého posudku oprávnene namietal dve finančné operácie, ktoré sa nedali preukázať vtedy dostupnými finančnými dokladmi, avšak po opätovnej návšteve nemocnice, došlo k dohľadaniu týchto dokladov. Čo sa týka týchto záverov znaleckého posudku otázka bola postavená tak, že znalec sa mal vyjadriť k spôsobeniu celkovej škody obžalovanou A. a mal sa osobitne vyjadriť k účtu na meno A. A.. Toto aj znalec urobil. Celková škoda teda predstavovala 5 225 985,- Sk, avšak čo sa týka mena A. A., znalec nevedel či táto osoba bola v nejakom vzťahu k nemocnici, či peniaze platené na účet tejto osoby boli oprávnene, avšak nemocnica tvrdila, že A. A. nebol v žiadnom vzťahu k nemocnici, a že peniaze boli platené neoprávnene. Toto tvrdil MUDr. A., vtedajší riaditeľ nemocnice NsP X.U..

Na námietku prokurátora, že znalec v znaleckom posudku tvrdil, že suma 273 660,- Sk bola vlastne mzdou obžalovanej, ktorá bola poslaná na účet s menom A. A., a že táto operácia nemala vplyv na výšku škody spôsobenej obvinenou W. A.. znalec uviedol, že v znaleckom posudku v tabuľkách č. 2 presne uviedol sumy, ktoré boli poukázané na účet s menom A. A., avšak tieto sumy nezodpovedajú výške oprávnených príjmov za mzdu obžalovanej W. A. podľa vyjadrenia NsP X..

Položky, ktoré predstavujú mzdu obžalovanej, a ktoré sú uvedené v liste FNsP, ktorý znalec predložil súdu datovanému dňom 19.8.2007, sú mzdou obžalovanej, avšak tieto položky neboli znalcom zahrnuté do určenia výšky škody spôsobenej obžalovanou pre NsP X.. Suma 273 660,- Sk je teda taktiež škodou spôsobenou NsP Ružinov, ale iným postupom obžalovanej.

Znalcovi bolo uložené určiť výšku škody zavinennej účtovnými operáciami W. A. v NsP X. a v tejto otázke bola stanovená výška škody 4 952 325,- Sk, pričom teraz k tejto sume je potrebné pripočítať ešte čiastku 273 660,- Sk ako neoprávnené účtovné operácie na meno A.Á. A..

Znalec uviedol v prílohe č. 2 k dodatku posudku, výšku škody účtovnými operáciami na meno W. A. v sume 4 952 325,- Sk a čo sa týka rovnakých odkázal na tabuľku číslo 2 prílohy k znaleckému posudku so sumou 273 660,- Sk a celkovou čiastkou 5 225 985,- Sk.

Na námietku obhajcu priamo na hlavnom pojednávaní znalec modifikoval celkovú škodu.

Na otázku predsedu senátu, aby znalec vysvetlil, akým spôsobom a postupom došiel k úprave čiastky 273 660,- Sk na čiastku 52 541,- Sk znalec poukázal na tabuľku č. 3 prílohy č. 9/2008 dodatku k znal. posudku kde je uvedená mzda obžalovanej A. z nemocnice z NsP X., poukázaná na účet 2005041062/0200 na meno A. A. a o túto čiastku upravil svoj záver. Bolo to preto, lebo v dobe vypracúvania posudku a nie jeho dodatku, ešte nemal k dispozícii výšku príjmov obž. W. A. v NsP X.

za rok 1997 a tento rok ani nie je zahrnutý v mojej tabuľke č. 3, ktorá je obsahom dodatku k znaleckému posudku. Po zohľadnení výšky príjmov obžalovanej z NsP X. za rok 1997, teda upravil výšku škody, v súvislosti s účtom 2005041062/200 vedeným vo VÚB na meno A. A., na sumu 52 541,- Sk, namiesto sumy 273 660,- Sk.

Celkovú škodu teda znalec priamo na hlavnom pojednávaní upravil na sumu 5.004 866,- Sk, svoju výpoveď aj vo vzťahu k výške škody spôsobenej obžalovanou potvrdil aj opakovane.

K ustanoveniam Trestného zákona, vzťahujúcim sa na pojednávanú vec:

právna kvalifikácia:

Podľa § 248 Tr. zák. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov:

1/ Kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky, alebo zákazom činnosti, alebo peňažným trestom, alebo prepadnutím veci

4/ Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potresce,

b/ ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu veľkého rozsahu

zavinenie:

Podľa § 15 Tr. zák.,

Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 16 Tr. zák.

Trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'

a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo

b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 17 Tr. zák.:

Pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Pri hodnotení zákonných znakov kvalifikovanej podstaty trestného činu súd vychádza z definície pojmu škoda, ktorý je uvedený v ustanovení § 124 Trestného zákona a nasl.

výška škody:

§ 124 Tr. zák:

(1) Škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

(2) Škodou sa rozumie v zmysle odseku 1 aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť.

(3) Pri trestných činoch proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu. Pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 rozsahom činu sa rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje,

vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené.

§ 125 Tr. zák.:

(1) Škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty vecí a rozsahu činu.

Záveru súdu po vykonanom dokazovaní:

K otázke viny:

Okresný súd Bratislava 1 po vykonanom dokazovaní ustálil, že obžalovaná W. A. v období od 10.01.1997 do 30.6.1999 v Bratislave, v sídle Fakultnej nemocnice s poliklinikou X., ako vedúca mzdového oddelenia z bežného bankového účtu NsP X. číslo XXX-XXX/XXXX, vedeného vo VÚB, postupne, po rôznych finančných čiastkach neoprávnene poukázala na svoje osobné účty vedené na jej meno v Tatra banke na čísla účtov XXXXXXXXXXX/XXXX celkovej sumy 71.478,- Sk a číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX celkove sumu 1.906.613,- Sk, v Hypo-Bank Slovakia na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX celkovo sumu 962.553,- Sk, v HVB Bank, na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX celkovo sumu 862.553,- Sk, predtým vedeného v Bank Austria pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorých odvieďla celkove sumu 521.108,- Sk, pričom v účtovníctve FNsP Bratislava jednotlivé platby obžalovaná vykazovala ako odvody do zdravotných poisťovní a to do Prvej východoslovenskej ZP, ZP Mediapharma, ZP Sidéria, ZP Istota, ZP Sidéria - Istota, hoci v skutočnosti tieto paty neboli realizované, čím pre poškodenú FNsP Bratislava spôsobila škodu v celkovej výške najmenej 4.952.325,- Sk (164.387,07 €),.

Obrana obžalovanej, že vkladné knižky, na ktoré boli zasielané vyššie uvedené peniaze síce boli vytvorené na jej vlastné meno a na heslo, ale že s týmito knižkami a s peniazmi na nich disponoval Ing. M., ktorý tieto peniaze používal v prospech nemocnice - teda poškodeného. Takejto obrane súd uveriť nemohol, pretože je nepredstaviteľné aj pre bežného občana, nie to pre súd, aby s peniazmi, ktorými má možnosť disponovať disponovala nejaká iná osoba /zástupca poškodeného/ - ktorá o tom nemá ani vedomosť, ale vedomosť a možnosť dispozície má mať práve osoba, ktorá spácha samovraždu práve preto, že mala porušiť svoju povinnosť vykonávať kontrolu osoby, ktorá peniaze posielala na svoje vlastné účty. Samovražda Ing. M. a jeho rozlúčkový list, ktorý bol oboznámený zo spisového materiálu tiež len potvrdzuje, že to bola výlučne obžalovaná, kto peniaze poškodeného posielal na vlastné účty a s týmito disponoval a zároveň vyvracia obranu obžalovanej, že s vkladnými knižkami na heslo založenými obžalovanou by mal disponovať mŕtvy Ing. M..

Obžalovanú zo spáchanej trestnej činnosti usvedčujú aj citované výpovede svedkov, ktoré dokonale popisujú spôsob fungovania oddelenia, ktorého vedúcou bola obžalovaná s dôrazom na fakt, že ani priama vedúca obžalovanej, svedkyňa Ing. D. D. nemala dosah na možnosť kontroly obžalovanej, ktorá bola v priateľskom vzťahu s vedením nemocnice - s jej riaditeľom. MUDr. G..

Oboznámený spisový materiál - výpisy z účtov bánk spracované znalcom svedčia o pravidelnom posielaní peňazí poškodeného na účty a vkladné knižky v dispozícii obžalovanej.

Súd po vykonanom dokazovaní, po ustálení skutku tak ako je uvedené vyššie dopĺňa:

Obžalovaná W. A. konala v priamom úmysle spôsobiť škodu poškodenému, pretože ako osoba, ktorá mala možnosť zasahovať do účtovného programu VEMA, inak veľmi spoľahlivého a bezpečného, svoje oprávnenia zneužila k vyvedeniu peňazí poškodeného do svojej vlastnej dispozície. Obžalovaná využila a zneužila dôveru nadriadených, ako aj skutočnosť, že jej nadriadený, námestník riaditeľa Ing. M., rutinne podpisoval prevodné príkazy pripravené obžalovanou, kde v desiatkach a stovkách nič nehovoriacich čísel účtov boli zakomponované aj účty patriace obžalovanej. Vyjadrenia vtedajšieho riaditeľa nemocnice MUDr. G. len potvrdzujú, že ani trojstupňový systém kontroly, ktorý mal zabrániť zneužívaniu nebol účinný, ak si každý jeden stupeň riadne neplnil svoje povinnosti. Navyše preukázané nadštandardné vzťahy obžalovanej s vedením potencovali možnosti obžalovanej pri páchaní trestnej činnosti.

Okresný súd Bratislava 1 dospel k záveru, že konanie obžalovanej W. A. bolo konaním v priamom úmysle, keď obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Poškodenému spôsobila škodu veľkého rozsahu /nad 133.000,- EUR/.

Súd veľmi podrobne vyhodnotil jednotlivé kroky obžalovanej.

Podľa súdu je nepochybne preukázané, že:

- obžalovaná ako vedúca mzdového oddelenia mala na rozdiel od ostatných pracovníkov mzdového oddelenia prístup do celého programu VEPI týkajúceho sa miezd,
- obžalovaná mala možnosť disponovať s peniazmi na účte poškodeného,
- obžalovaná mala možnosť peniaze poškodeného určené na platby jednotlivým poisťovňam posielat' aj bez skutočnej kontroly nadriadených /Ing. M./,
- obžalovaná mala možnosť peniaze z účtu poškodeného platiť aj v hotovosti, čo aj využívala,
- peniaze, ktoré sú identifikované ako škoda pre poškodeného boli posielané hlavne na vkladné knižky obžalovanej a na účet patriaci manželovi obžalovanej,
- obžalovaná je osobou, ktorá bola identifikovaná ako odosielateľ financií v mene poškodeného na svoje vkladné knižky a na účty patriace jej manželovi a ako posledný disponujúci s peniazmi poškodeného, označenými ako spôsobená škoda,
- v trestnom konaní nebol vyprodukovaný, s výnimkou tvrdenia obžalovanej, ani jediný dôkaz o tom, že s peniazmi vyvedenými z dispozície poškodeného obžalovanou by mala a mohla disponovať aj iná osoba ako samotná obžalovaná.

Súd pripomína, že v tejto súvislosti nie je povinný skúmať, prečo obžalovaná mohla majetkom poškodeného disponovať v tak veľkom rozsahu, bez spätnej kontroly, je však pravdou, že nadriadený poškodenej Ing. M., ktorý bol povinný kontrolu vykonávať /pravidlo štyroch očí/ fakticky nemal reálnu možnosť kontroly hárkov s prevodnými príkazmi, nakoniec spáchal samovraždu a k veci sa v trestnom konaní nevyjadril. Jeho list na rozlúčku, ktorý je súčasťou spisu ale súdu dotvára obraz obžalovanej a jej pôsobenia vo funkcii vedúcej mzdovej učtárne FNsP Bratislava X. s tým, že súd je presvedčený na základe vykonaného dokazovania, že obžalovaná A. konala sama, určite bez spolupáchateľa a v priamom úmysle porušiť záujem chránený trestným zákonom.

Ako motív konania súd určil snahu obžalovanej na získaní majetkového prospechu.

Spôsob spáchania predmetného trestného činu súd vyhodnocuje vo vzťahu k ukladanej sankcii i k postupu páchatelky ako trestný čin. Pritiažujúce okolnosti zistené neboli, avšak pozornosti súdu nemohol ujsť spôsob spáchania činu, keď obžalovaná dlhšiu dobu zneužívala nedostatočnú kontrolu na strane poškodeného a záver, že k zisteniu trestného činu došlo až potom, čo obžalovaná zostala PN a jej povinnosti vo vzťahu k dispozícii s finančnými prostriedkami poškodeného začala plniť iná osoba.

Za takto zisteného skutkového stavu teda súd obžalovanú W. A. uznal vinnou z trestného činu sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona účinného v čase skutku, pretože použitie zákona účinného v čase spáchania skutku je pre páchatelku výhodnejšie.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z oboznámeného spisového materiálu, registra trestov a registra priestupkov ako i oboznámeného spisového materiálu vo vzťahu k ukladaniu súhrnného trestu.

Obžalovaná A. bola v minulosti jedenkrát súdne trestaná, keď za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody, spis Okresného súdu Bratislava 5 bol súčasťou oboznámeného spisového materiálu, keďže do úvahy prichádzalo aj ukladanie súhrnného trestu. Navyše u obžalovanej bolo Okresnou prokuratúrou Bratislava 5 jedenkrát podmiennečne zastavené trestné stíhanie za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., skúšobná lehota podmieneného zastavenia už uplynula.

Čo sa týka ukladania trestu:

Základné zásady ukladania sankcií:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a

súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr .zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsobom spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery možnosť jeho nápravy.

Podľa § 42 Tr. zák. „Súhrnný trest“

(1) Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

(2) Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods.

§ 41

Úhrnný trest a spoločný trest

(1) Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

(2) Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Súd ukladal obžalovanej pri uznaní viny súhrnný trest za použitia ustanovenia § 248 ods. 4 Tr. zák. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov v intervale päť rokov až dvanásť rokov odňatia slobody, za použitia § 41 Tr. zák. a § 42 Tr. zák.. Uložený trest odňatia slobody v trvaní osem rokov súd považuje za zodpovedajúci tak ustanoveniu § 34 ods. 1 Tr. zák., ako i ustanoveniu § 34 ods. 4 Tr. zák., v platnom znení, aj keď pri ukladaní trestu použil pre obžalovanú výhodnejšiu právnu kvalifikáciu podľa zákona platného v čase, keď došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty prejednávaneho skutku. Súhrnný trest za zrušenia predchádzajúceho výroku o treste uloženom páchatel'ke skorším rozsudkom, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad súd ukladal z dôvodu nevyhnutnosti použitia ustanovení o súhrnnom treste, keďže obžalovaná bola právoplatne odsúdená iným súdom v inom konaní ako bol vyneseny odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa, v tomto prípade Okresným súdom Bratislava 1.

Súd obžalovanej nepriznal žiadnu poľahčujúcu, ale ani príťažujúcu okolnosť a to s poukazom na jej osobný postoj k prejednávanej veci. Súd teda po dôkladnom vyhodnotení prejednávanej veci ukladal trest v rámci zákonnej trestnej sadzby, v intervale päť rokov odňatia slobody až dvanásť rokov odňatia s tým, že trest pri strede trestnej sadzby, v jej dolnej polovici, považuje za plne zodpovedajúci výsledkom vykonaného dokazovania. Súd takto ukladal trest i s poukazom na závažnú okolnosť a to uplynutie doby dlhšej ako desať rokov od spáchania skutku, v tejto súvislosti ale súd zdôrazňuje, že s poukazom na obsah prejednávanej veci podľa súdu neprichádza do úvahy postup, podľa ktorého by súd zohľadnil dĺžku konania tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, pretože bolo nepochybné

preukázané, že obžalovaná v množstve prípadov, až do znaleckého preskúmania jej zdravotného stavu sa trestnému konaniu vyhýbala, toto zdržiavala a tak výrazne prispela k neprimeranej dĺžke konania. Ako ďalšia skutočnosť brániaca zníženiu výšky trestu súd uvádza skutočnosť, že aj po spáchaní trestného činu, ktorý je predmetom tohto konania obžalovaná páchala obdobnú trestnú činnosť, za ktorú bola právoplatne postihnutá i odsúdená.

Na druhej strane, pre poškodeného je nepochybne rozhodujúcim zadosťučinením rozhodnutie súdu o náhrade spôsobenej škody v adhéznom konaní, keď bola zaviazaná k náhrade škody uvedenej v skutkovej vete podanej obžaloby.

Takýto postih súd vyhodnocuje ako postih zodpovedajúci tak povahe prejednávanej veci, následku konania obžalovanej, zavineniu i pohnútkam.

Okresný súd Bratislava 1 je toho názoru, že v konkrétnom prípade aj prejednanie veci aj následne uložený trest dostatočne vystihujú nebezpečnosť spáchaného trestného činu a preto trest uložený v prvej polovici, pri strede trestnej sadzby spolu s výrokom o povinnosti nahradíť spôsobenú škodu zodpovedá ustanoveniu § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu a preto bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.